

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 2To/111/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3814010298
Dátum vydania rozhodnutia: 10. 12. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jozef Janík
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2014:3814010298.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jozefa Janíka a sudcov JUDr. Petra Tótha a JUDr. Ondreja Samaša v trestnej veci obžalovaného Y. H., pre prečin usmrtienia podľa § 149 ods. 1, ods. 2 písm. a/ Tr. zák. na verejnom zasadnutí dňa 10. decembra 2014 prejednal odvolanie obžalovaného Y. proti uzneseniu Okresného súdu Prievidza zo dňa 11. augusta 2014 sp.zn. 1T/84/2014 a takto

rozhodol:

Podľa § 321 ods. 1 písm. e/, písm. f/, ods. 2 Tr. por. z r u š u j e sa v napadnutom rozsudku celý výrok o uloženom treste odňatia slobody a spôsobe jeho výkonu ako aj výrok o náhrade škody vo vzťahu k poškodenému C. V..

Podľa § 322 ods. 3 Tr. por. sa obžalovaný Y. H. odsudzuje pri nezmenenom výroku o vine rozsudku súdu prvého stupňa podľa § 149 ods. 2 Tr. zák. s použitím § 38 ods. 3, § 36 písm. l/ Tr. zák. na trest odňatia slobody vo výmere 2 (dva) roky.

Podľa § 49 ods. 1 písm. a/ Tr. zák. § 50 ods. 1 Tr. zák. sa obžalovanému výkon trestu odňatia slobody podmienene odkladá na skúšobnú dobu 3 (tri) roky.

Podľa § 50 ods. 2 Tr. zák. s použitím § 51 ods. 4 písm. c/ Tr. zák. sa obžalovanému ukladá povinnosť spočívajúca v príkaze nahradiť v skúšobnej dobe spôsobenú škodu.

Podľa § 288 ods. 1 Tr. por. sa poškodený C. V. s nárokom na náhradu škody odkazuje na občianske súdne konanie.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Prievidza zo dňa 11. augusta 2014 sp.zn. 1T/84/2014 bol obžalovaný Y. H. uznaný za vinného zo spáchania prečinu usmrtienia podľa § 149 ods. 1, ods. 2 písm. a/ Tr. zák. na tom skutkovom základe, že

dňa 4.decembra 2012 o 16.05 hod. viedol osobné motorové vozidlo značky BMW evidenčné číslo PD-XXX EF, nevybavené zimnými pneumatikami, po ceste II/574 v obci Diviacka Nová Ves smerom do obce Nitrianske Rudno, okres Prievidza, kde v 48,7 kilometri, pri prejazde mierne pravotočivej zákruty na zjazdnej vozovke, pokrytej súvislou vrstvou neupraveného snehu, v dôsledku neprispôsobenia rýchlosti vozidla svojim schopnostiam, poveternostným podmienkam, stavu vozovky a vybaveniu vozidla, nezvládol vedenie vozidla, priviedol vozidlo do šmyku, prešiel s ním do protismernej časti vozovky, čím porušil ustanovenie § 16 ods. 1, § 38 ods. 1 Zákona č. 8/2009 Z. z. o cestnej premávke a o zmene a doplnení niektorých zákonov, v dôsledku čoho došlo k zrážke s protiídúcim vozidlom značky WV Golf evidenčné číslo PD-XXX H., ktoré viedol ako vodič C. S., ktorý utrpel zranenie s dobou narušenia

obvyklého spôsobu života v trvaní šesť dní a spolujazdec na prednom sedadle vozidla F. C. V. utrpel závažné zranenia celého tela, na následky ktorých dňa 5.decembra 2012 v Nemocnici s poliklinikou v Bojniciach zomrel.

Za to bol odsúdený podľa § 149 ods. 2 Tr.zák. a § 38 ods. 3 Tr. zák., § 36 písm. j/ Tr. zák. na nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 2 roky, na výkon ktorého bol podľa § 48 ods. 2 písm. a/ Tr. zák. zaradený do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 61 ods. 2 Tr. zák., § 38 ods. 3 Tr. zák., § 36 písm. l/ Tr. zák. uložil obžalovanému aj trest zákazu činnosti riadiť motorové vozidlá všetkého druhu na tri roky.

Podľa § 287 ods. 1 Tr. por. bola obžalovanému uložená povinnosť nahradiť poškodenému C. S., nar. XX.XX.XXXX, bytom I., Q. č. 375/151 škodu vo výške 947,36 Eur a poškodenému C. V., nar. XX.XX.XXXX, bytom H. W. U. č. XXX škodu vo výške 3.194 Eur.

Proti tomuto rozsudku ihneď po jeho vyhlásení podal obžalovaný Y. H. prostredníctvom svojho obhajcu odvolanie. V jeho písomnom odôvodnení namietal správnosť napadnutého rozsudku len vo výrokoch o uloženom treste odňatia slobody a náhrade škody vo vzťahu k poškodenému C. V. st.. Pokiaľ sa týka výroku o treste odňatia slobody, poukázal na to, že uloženie nepodmienečného trestu odňatia slobody je trestom neprímerane prísny a hoci nespochybňuje svoju vinu vo vzťahu k zavineniu dopravnej nehody, vzhľadom na jeho osobu, keď sa poškodeným za usmrtenie ich syna RE. V., ktorý bol jeho priateľ od detstva opakovane ospravedlnil, na hlavnom pojednávaní urobil vyhlásenie, v ktorom uznal vinu zo žalovaného skutku a v minulosti nebol súdne trestaný a ani uznaný za vinného z úmyselného priestupku, mal mu byť podľa jeho názoru uložený iný ako nepodmienečný trest odňatia slobody, keď vo vzťahu k trestu zákazu činnosti výšku uloženého trestu nenamietá. Nestotožňuje sa však s tvrdením prvostupňového súdu, že na jazdu použil vozidlo, na ktorom boli ojazdené pneumatiky, ktoré neboli vhodné ani na jazdu v letných mesiacoch, pretože táto skutočnosť zo súdneho spisu nevyplýva, a ani nebola žiadnym spôsobom preukázaná. Čo sa týka okolností dopravnej nehody, preukázané bolo iba to, že s vozidlom dostal šmyk, následkom ktorého prešiel do protismeru a pritom z jeho strany nešlo o agresívnu jazdu alebo o prekročenie rýchlosti podstatným spôsobom a k usmrteniu jeho priateľa, poškodeného C. V., došlo následkom nárazu vozidla vodiča S., ktorý preukázateľne jazdil rýchlosťou prevyšujúcou maximálne povolenú rýchlosť v obci, na čo bolo podľa jeho názoru tiež potrebné prihliadnuť. Uvedomuje si svoju povinnosť nahradiť spôsobenú škodu, avšak len v rozsahu svojej zodpovednosti a za nezákonný preto považuje aj výrok, ktorým mu bola uložená povinnosť nahradiť poškodenému C. V. škodu vo výške 3.194 Eur, ktorej súčasťou je aj suma 2.620 Eur za vyhotovenie pomníka pre nebohého, čo je v rozpore s ustanovením § 2 ods. 2 Nariadenia Vlády Slovenskej republiky č. 87/1995 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka a podľa ktorého náklady za zriadenie pomníka sa uhrádzajú len do výšky 663,88 Eur. Na podklade týchto dôvodov sa domáhal zrušenia označených výrokov napadnutého rozsudku s tým, aby krajský súd alternatívne predmetnú vec buď vrátil prvostupňovému súdu na jej nové prejednanie a rozhodnutie, alebo aby mu sám podľa § 322 ods. 3 Tr. por. uložil trest odňatia slobody na spodnej hranici zákonnej trestnej sadzby s podmieneným odkladom na skúšobnú dobu v dolnej polovici zákonného rozpätia a vo vzťahu k výroku o náhrade škody aby poškodených s uplatnenými nárokmi odkázal na občianske súdne konanie.

Prokurátorka krajskej prokuratúry navrhla na verejnom zasadnutí krajského súdu odvolanie obžalovaného ako nedôvodné zamietnuť podľa § 319 Tr. por.

Poškodený C. V. st. na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu uviedol, že medzičasom mu poisťovňou Kooperatíva bola časť škody spôsobenej v dôsledku prejednávaneho trestného činu nahradená a konkrétne ide o čiastku 2.538,05 Eur a z tohto dôvodu od obžalovaného nežiada náhradu škody v takej výške, ako na súde prvého stupňa.

Poškodený C. S. uviedol, že naďalej zotrváva na priznaní náhrady škody jeho osobe zo strany obžalovaného vo výške 947,36 Eur teda tak, ako to žiadal aj pred súdom prvého stupňa.

Krajský súd v Trenčíne ako súd odvolací, nezistiac dôvody pre zamietnutie odvolania obžalovaného podľa § 316 ods. 1 Tr. por. a ani dôvody pre zrušenie napadnutého rozsudku podľa § 316 ods. 3 Tr. por., na verejnom zasadnutí dňa 10.decembra 2014 na podklade podaného odvolania, ktoré mu spolu

so spisom bolo predložené 13. novembra 2014, preskúmal podľa § 317 ods. 1 Tr. por. zákonnosť a odôvodnenosť obžalovaným napadnutých výrokov o uloženom nepodmienečnom treste odňatia slobody a spôsobe jeho výkonu a náhrade škody vo vzťahu k poškodenému C. V. st., ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Uvedeným postupom zistil, že odvolanie obžalovaného Y. H. je dôvodné. Nezistil pritom chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané a ktoré by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por.

Okresný súd na hlavnom pojednávaní 11. augusta 2014 po predchádzajúcom rozhodnutí, ktorým v zmysle § 257 ods. 7 Tr. por. prijal vyhlásenie obžalovaného Y. H., že je vinný, vykonal aj všetky potrebné a dostupné dôkazy súvisiace s výrokmi o trestoch i náhrade škody, pochybil však pokiaľ obžalovanému Y. H. uložil podľa § 149 ods. 2 Tr. zák. a § 38 ods. 3 Tr. zák., § 36 písm. j/ Tr. zák. nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 2 roky, na výkon ktorého obžalovaného zaradil do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia a rovnako je nesprávny aj výrok, podľa ktorého v zmysle § 287 ods. 1 Tr. por. uložil obžalovanému povinnosť nahradiť poškodenému C. V. st. škodu vo výške 3.194 Eur, keď pritom výrok o uloženom treste zákazu činnosti, ktorým podľa § 61 ods. 2 Tr. zák., § 38 ods. 3 Tr. zák., § 36 písm. l/ Tr. zák. obžalovanému uložil trest zákazu činnosti riadiť motorové vozidlá všetkého druhu na tri roky je zákonný a správny a v súlade so zásadami ukladania trestov tak, ako sú uvedené v § 34 Tr. zák. a rovnako správny je aj výrok o uloženej povinnosti obžalovanému nahradiť poškodenému C. S. škodu vo výške 947,06 Eur, pretože tento má svoje opodstatnenie v ustanovení § 287 ods. 1 Tr. por.

Ako je už uvedené vyššie, súd prvého stupňa obžalovanému Y. H. uložil podľa § 149 ods. 2 Tr. zák., § 38 ods. 3 Tr. zák. a § 36 písm. l/ Tr. zák. nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 2 roky s tým, že podľa § 48 ods. 2 písm. a/ Tr. zák. obžalovaného pre výkon uloženého trestu zaradil do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia. Správne síce zistil, že obžalovaný spáchal trestný čin hrubým porušením povinnosti vodiča, keď jazdil na ojazdených pneumatikách, následkom čoho došlo k smrti človeka a pritom pred spáchaním trestného činu bol 4 krát riešený v priestupkovom konaní v oblasti cestnej dopravy, avšak tieto okolnosti ešte neodôvodňujú záver o nevyhnutnom ukladaní nepodmienečného trestu v prejednávanej trestnej veci. Nedostatočne totiž prihliadol predovšetkým na skutočnosť, že obžalovaný na hlavnom pojednávaní 11. augusta 2014 vyhlásil, že je vinný a okresný súd podľa § 257 ods. 7 Tr. por. jeho vyhlásenie prijal. Uvedená okolnosť znižuje konkrétny stupeň závažnosti spáchaného trestného činu a spolu so skutočnosťami, na ktoré dôvodne poukázal obžalovaný v odôvodnení svojho odvolania (rodičom poškodeného, ktorý bol jeho priateľom od detstva sa opakovane ospravedlnil a prejavil im svoju účasť na strate ich syna, ktorú aj on sám znáša zle, doposiaľ nebol súdne trestaný a pokiaľ sa týka okresným súdom citovaných priestupkov v doprave, len v dvoch prípadoch išlo o prekročenie rýchlosti a aj to menej závažným spôsobom, za ktoré mu boli uložené blokové pokuty vo výške 10, resp. 20 Eur; z jeho strany sa nejednalo o agresívnu jazdu alebo o prekročenie rýchlosti, ktoré by bolo možné označiť za závažné porušenie pravidiel cestnej premávky, naopak, okresný súd dostatočne neprihliadol na to, že k usmrteniu poškodeného došlo následkom nárazu protiídúceho vozidla vodiča S., ktorý preukázateľne jazdil rýchlejšie, než je maximálna povolená rýchlosť v obci) odôvodňujú aj s prihliadnutím na dobu viac ako dvoch rokov od spáchania trestného činu, počas ktorej sa obžalovaný nedopustil žiadneho protiprávneho konania u obžalovaného záver, že uložený nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 2 roky je trestom neprimerane prísny a že jeho nápravu a prevýchovu z hľadiska účelu trestu predpokladaného v ustanovení § 34 ods. 1 Tr. zák. možno dosiahnuť aj iným druhom trestu a to prísnejším výchovným trestom aj s uložením primeranej povinnosti spočívajúcej v príkaze nahradiť v skúšobnej dobe spôsobenú škodu. Vzhľadom na uvedené dôvody odvolací súd na podklade dôvodne podaného odvolania obžalovaným zrušil podľa § 321 ods. 1 písm. e/, písm. f/, ods. 2 Tr. por. napadnutý rozsudok vo výroku o treste odňatia slobody a spôsobe jeho výkonu a pochybenie okresného súdu postupom podľa § 322 ods. 3 Tr. por. sám napravil tak, že obžalovanému Y. H. podľa § 149 ods. 2 Tr. zák. s použitím § 38 ods. 3, § 36 písm. l/ Tr. zák. uložil trest odňatia slobody vo výmere 2 roky, výkon ktorého obžalovanému podľa § 49 ods. 1 písm. a/ Tr. zák. a § 51 ods. 1 Tr. zák. podmienčne odložil na skúšobnú dobu tri roky a podľa § 50 ods. 2 Tr. zák. s použitím § 51 ods. 4 písm. c/ Tr. zák. obžalovanému uložil aj povinnosť spočívajúcu v príkaze nahradiť v skúšobnej dobe spôsobenú škodu. Takto stanovený podmienčný trest odňatia slobody aj s uložením povinnosti spočívajúcej v príkaze nahradiť v skúšobnej dobe spôsobenú škodu zodpovedá všetkým zákonným hľadiskám určeným pre jeho ukladanie v § 34 ods. 1, 4 Tr. zák. a zohľadňuje všetky zistené okolnosti prípadu, konkrétny stupeň závažnosti spáchaného trestného činu, ako aj pomery obžalovaného a možnosti jeho nápravy.

Keďže krajský súd zistil, že v napadnutom rozsudku je nesprávny aj výrok, ktorým súd prvého stupňa podľa § 287 ods. 1 Tr. por. uložil obžalovanému povinnosť nahradiť poškodenému C. V. škodu vo výške 3.194 Eur (je v rozpore s § 2 ods. 2 Nariadenia Vlády Slovenskej republiky č. 87/1995 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka, ako na to správne poukázal obžalovaný vo svojom odvolaní) a pritom poškodený C. V. na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu uviedol, že poisťovňou mu z titulu náhrady škody už zaplatila čiastku vo výške 2.538,05 Eur, aj z tohto dôvodu by pre vyslovenie povinnosti na náhradu škody bolo potrebné vykonať ďalšie dokazovanie, ktoré presahuje potreby trestného stíhania a predĺžilo by ho, krajský súd po zrušení napadnutej časti výroku o náhrade škody vo vzťahu k poškodenému C. V. odkázal tohto poškodeného v zmysle § 288 ods. 1 Tr. por. na občianske súdne konanie.

Vzhľadom na uvedené dôvody krajský súd rozhodol na podklade dôvodne podaného odvolania obžalovaným Y. H. spôsobom uvedeným vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je sťažnosť prípustná.